

[Inger Stilling Pedersen.]

skulle det være så godt. Man kan også komme til et andet resultat og se, at en ting ikke fungerer.

Kristeligt folkeparti har hele tiden været klar over, at der måtte ske en ændring, men det er først nu, der ligesom er forståelse for det. Vi er medforslagsstillere til det forslag, som vi behandlede for kort tid siden, og da havde vi jo diskussion om styrelsesloven, så jeg skal ganske kort i dag kommentere de lovforslag, vi har fremme, ministerens og fremskridtspartiets. Vi mener, at det, vi skal gøre nu, er at få alle de forslag, der ligger, i udvalget og så prøve på at gå ind i en drøftelse og få lavet en styrelseslov, der kan blive så god som overhovedet muligt.

Det, der er vigtigt for os, er at sikre, at lærerne får større indflydelse, at vi styrker det faglige niveau, og at vi får ansættelserne op i konsistorium.

Vi mener også angående valg til studenternes styrende organer, at forholdstalsvalgmåden må være det vigtigste dér.

Fremskridtspartiets lovforslag er nok lidt for vidtgående, det sikrer ikke universiteternes selvstændighed, men ellers synes vi, der er mange gode ting i det, så vi vil også gå ind i en positiv udvalgsbehandling af det.

Freddy Madsen (DKP):

Nu har vi efterhånden nogle gange inden for det sidste års tid diskuteret styrelsesloven, og jeg skal ikke udførligt komme ind på de standpunkter, jeg har fremført ved de lejligheder, fordi det forekommer overflødigt at de gentages, men i stedet for beskæftige mig med det nye, som er kommet frem siden. Her viser det sig jo igen, hvad jeg også har påpeget i de tidligere debatter, at den kritik, som fremføres, er overordentlig svagt begrundet. Nu har vi igen fået en række tilkendegivelser fra store og betydende uddannelsessteder, hvor man klart siger, at styrelsesloven i det store og hele fungerer efter sin hensigt, at der måske kan være problemer, men at man fraråder, at der inden for den nærmeste fremtid ændres på den, fordi man skal have flere erfaringer, før man kan se, om der skulle være eventuelle svagheder i den. Jeg ved godt, at der er nogle enkelte professorer, som jævnlig også sender breve til folketinget og beklager sig, men det er vel ikke uforståeligt, eftersom denne styrel-

seslov på en række områder har brudt med det professorvælde, vi havde tidligere, og at folk, som i nogen grad lever i fortiden, har svært ved at følge med i nutiden, er ikke noget, som er ukendt, heller ikke på andre områder.

Det, man har fremført ved flere lejligheder, er omsorgen for det faglige niveau. Man har stadig væk ikke — og det har jeg efterlyst i alle de debatter, vi har haft — kunnet fremføre noget egentligt bevis for, at styrelsesloven skulle have medført en sænkning af det faglige niveau. Som eksempler er det i reglen forholdene ved en række humanistiske fag, man henviser til, men der kunne jo være en række andre årsager til, at der måske er vanskeligheder med det faglige niveau netop på det humanistiske område.

Lad mig som eksempel nævne, at vi på nuværende tidspunkt ved det humanistiske fakultet ved Århus universitet har en studenter/lærer-ratio på 30, medens den gennemsnitlig ved de øvrige universiteter ligger på 15 og for de øvrige videregående uddannelser på 8. Når man på den måde udsulter uddannelserne, kan man godt komme og jamre over, at det faglige niveau er faldet, men så skal man bare ikke give styrelsesloven skylden, for den er uden andel på det område.

Det er også i denne sag, som jeg tidligere har sagt, meget beklageligt, at socialdemokratiet skrider for det borgerlige pres, og man kan jo godt pynte på det, som den socialdemokratiske ordfører, og sige, at det, man vil gøre er at rette op på visse skæve forhold. Men heller ikke fra den side bliver det nævnt, hvori de skæve forhold består, og det skal jo kun dække over, at man faktisk giver efter.

Så til ministerens lovforslag. Det er da rigtigt, som hr. Morten Lange siger, at dette med at skabe nye institutter er en helt anden sag end den, som er forudset her. Jeg tror heller ikke, det så meget drejer sig om oprettelse af nye institutter, men jeg kunne derimod også med den nedskæring, som finder sted inden for hele uddannelsesområdet, forestille mig, at det drejede sig om nedlægelse af institutter. Dér har man nok større evner i retning af at få det til at fungere, og derfor er det meget betænkeligt, at der kommer en sådan bestemmelse ind, hvor det må være universiteterne, der selv afgør den sag.